FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT JEAN MISCHO

föredraget den 18 maj 2000 *

1. Bolaget Enso Española SA (nedan kallat Enso) har genom ansökan, som inkom den 23 juli 1998, överklagat förstainstansrättens dom av den 14 maj 1998, Enso Española SA mot kommissionen [1] (nedan kallad den överklagade domen), angående en talan mot kommissionens beslut 94/601/EG av den 13 juli 1994 om ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EG-fördraget (IV/C/33.833 — kartong, [2] nedan kallat beslutet).

2. Genom beslutet bötfälldes 19 tillverkare och leverantörer av kartong inom gemenskapen för att ha överträtt artikel 85.1 i EG-fördraget (nu artikel 81.1 EG).

3. I förstainstansrätten yrkade Enso i första hand att beslutet helt eller delvis skulle ogiltigförklaras och i andra hand att böterna skulle nedsättas samt att kommissionen skulle förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnader och räntor för upprättande av en bankgaranti eller för eventuell betalning av böterna.

4. Förstainstansrätten biföll delvis talan och ogiltigförklarade beslutet vad avsåg fastställelsen av att Enso deltagit i överträdelsen under längre tid än vad som faktiskt varit fallet och vad avsåg samordningen för att bibehålla marknadsandelar. Förstainstansrätten nedsatte även bötesbeloppet från 3 250 000 ecu till 1 200 000 ecu, men ogillade talan i övrigt.

5. För en fullständig redogörelse för de anmärkningar som Enso riktade mot beslutet och skälen till att förstainstansrätten fann att den bara kunde godta vissa av dem, hänvisas till den överklagade domen.

6. Enso har i överklagandet yrkat att domstolen skall

I — upphäva den överklagade domen med avseende på nedanstående grunder och dra de rättsliga konsekvenserna av detta beslut, antingen genom att den prövar målet i sak eller återförvisar

* Originalspråk: franska.

1 — T-348/94 (REG 1998, s. II-1875).

2 — EGT L 243, 1994, s. 1.

målet till förstainstansrätten, och att den särskilt skall

1) upphäva den överklagade domen i den del förstainstansrätten fastställde att beslutet inte strider mot artikel 190 i EG-fördraget (nu artikel 253 EG) i fråga om böterna och följaktligen upphäva eller väsentligt sätta ned böterna på grund av beslutets bristande motivering,

2) alternativt upphäva den överklagade domen i den del förstainstansrätten däri underlät att fastställa att kommissionen åsidosatte likabehandlingsprincipen när den inte tog hänsyn till följderna av devalveringen av den spanska pesetan gentemot ecun eller åtminstone nedsätta böterna på ett sådant sätt att denna devalvering beaktas,

3) alternativt upphäva den överklagade domen i den del förstainstansrätten däri underlät att förplikta kommissionen att ersätta Enso för kostnader och räntor för upprättande av en bankgaranti eller för eventuell betalning av böterna (i deras helhet eller delvis), fastställa att räntan på böterna började att löpa först den dag då den överklagade domen avkunnades och följaktligen förplikta kommissionen att ersätta kostnader och räntor för upprättande av en bankgaranti eller för betalning av böterna,

II — förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i domstolen och även pröva huruvida svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i första instans, för det fall domstolen skulle anse att överklagandet helt eller delvis skall vinna bifall på de åberopade grunderna.

7. Kommissionen, som är svarande i målet om överklagande liksom den var i första instans, har yrkat att domstolen skall

— ogilla överklagandet,

— alternativt återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande, samt

— i vart fall förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

8. Enso har till stöd för överklagandet åberopat följande tre grunder:

1) Åsidosättande av gemenskapsrätten, genom att artikel 190 i EG-fördraget tillämpades och tolkades felaktigt i fråga om bristen på motivering i beslutet.

2) Åsidosättande av likabehandlingsprincipen, eftersom devalveringen av den spanska pesetan gentemot ecun inte beaktades.

3) Åsidosättande av gemenskapsrätten, på grund av att förstainstansrättens motivering är motsägelsefull, eftersom den inte förpliktade kommissionen att ersätta kostnader och räntor för upprättande av en bankgaranti eller för betalning av böterna.

9. För att undvika onödiga upprepningar skall, i den mån det behövs, en detaljerad redogörelse för dessa grunder lämnas allteftersom de tas upp till behandling.

Den första grunden: Huruvida motiveringen i beslutet var bristfällig i fråga om fastställelsen av bötesbeloppet

10. Denna grund är identisk med den som Mo och Domsjö AB har åberopat i mål C-283/98 P. För en redovisning av skälen till varför överklagandet inte kan vinna bifall på denna grund, tillåter jag mig därför att hänvisa till mitt förslag till avgörande i det målet, som jag också lägger fram i dag.

Den andra grunden: Huruvida likabehandlingsprincipen åsidosattes på grund av att förändringarna i växelkurserna inte beaktades

11. Eftersom den kritik som under denna grund har riktats mot den överklagade domen överensstämmer med den som klaganden Sarrió SA har anfört i mål C-291/98 P, tillåter jag mig att hänvisa till mitt förslag till avgörande av denna dag i det målet för en redogörelse av skälen till att jag anser att denna kritik förefaller vara ogrundad och följaktligen inte kan motivera att den överklagade domen upphävs.

Den tredje grunden: Huruvida det var fel av förstainstansrätten att inte förplikta kommissionen att ersätta vissa av klagandens kostnader

12. Denna grund kan inte godtas, av de skäl som kommissionen har anfört och till vilka jag ansluter mig fullt ut.

13. För det första uppfyller grunden inte kraven i artikel 112.1 c i domstolens rättegångsregler, eftersom den inte anger vilka bestämmelser eller gemenskapsrättsliga principer som förstainstansrätten skulle ha åsidosatt.

14. För det andra skall grunden anses utgöra en ändring av det yrkande som anfördes i förstainstansrätten, vilket inte är tillåtet enligt artikel 113.2 i domstolens rättegångsregler.

15. I förstainstansrätten yrkade nämligen klaganden att kommissionen skulle förpliktas att ersätta samma kostnader såsom rättegångskostnader.

16. Det var riktigt av förstainstansrätten att fastställa att dessa kostnader inte kunde anses utgöra rättegångskostnader i den mening som avses i artikel 91 b i förstainstansrättens rättegångsregler.

17. Klaganden, som sannolikt har accepterat att denna del av den överklagade domen är välgrundad, anser fortfarande att kommissionen skall stå för nämnda kostnader och bolaget har i överklagandet yrkat att kommissionen skall förpliktas att ersätta dessa kostnader under en annan beteckning. Ett sådant yrkande kan inte tas upp till prövning.

18. För det tredje är det uppenbart att överklagandet inte kan vinna bifall på denna grund, även om det antas att domstolem skulle fastställa att den kan tas upp till prövning.

19. Om domstolen tog upp denna grund till prövning skulle detta innebära ett ifrågasättande dels av principen att talan som förs vid domstolen inte skall hindra verkställighet, som följer av artikel 185 i EG-fördraget (nu artikel 242 EG), dels av principen att beslut av kommissionen som medför betalningsskyldighet för enskilda skall vara verkställbara, som följer av artikel 192 i EG-fördraget (nu artikel 256 EG). Detta är något jag avråder domstolen från att göra.

Rättegångskostnader

20. Om domstolen följer mitt förslag och fastställer att överklagandet skall ogillas i sin helhet, blir artikel 69.2 i domstolens rättegångsregler tillämplig.

Förslag till avgörande

21. Med hänsyn till det ovan anförda föreslår jag att domstolen skall

— ogilla talan och

— förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.